

SỐ 1477

KINH PHẬT THUYẾT GIỚI TIÊU TẠI

Hán dịch: Đời Đông Ngô, Cư sĩ Chi Khiêm người nước Nguyệt Chi

Nghe như vậy:

Một thời, đức Phật ở tại nước Xá Vệ. Có một huyện nọ, tất cả dân chúng đều phụng hành theo năm giới và mười điều thiện của Phật. Cả huyện, không có nhà nào chứa rượu. Một gia đình thuộc dòng họ lớn của Huyện ấy, có người con sắp đi buôn bán xa. Trước khi đi, cha mẹ dặn: “Con phải siêng năng giữ gìn năm giới và vâng giữ mười điều thiện, cẩn thận đừng uống rượu, vì uống rượu là phạm giới trọng của Phật chế. Nghe lời cha mẹ dặn dò xong, người ấy đi đến nước khác. Gặp bạn đồng học cũ, người ấy vui mừng, được bạn mời uống rượu Bồ đào. Người ấy từ chối: “Ở nước tôi, mọi người đều giữ gìn năm giới của Phật, không dám sai phạm. Nếu uống rượu, đời sau sẽ bị làm người ngu si, không được gặp Phật. Lúc từ giã cha mẹ để đi, cha mẹ tôi đều dặn: “Uống rượu là trái với lời Phật dạy, là phạm giới phạm tội rất nặng. Bạn bè xa cách lâu ngày mới gặp, tuy rất vui mừng nhưng anh đừng bảo tôi phải phạm giới, trái với lời dạy của cha mẹ”. Người bạn nói: “Tôi với anh cùng một thầy, đều là anh em với nhau. Cha mẹ tôi cũng là cha mẹ anh. Cha mẹ tôi đều uống rượu mà có sai phạm gì đâu! Nếu tôi ở nhà anh thì chắc chắn tôi cũng sẽ thuận theo cha mẹ của anh”. Từ chối không được, người ấy bèn uống rượu với bạn, say nằm ba ngày. Khi tỉnh rượu, người ấy rất hối hận và sợ hãi. Xong việc buôn bán, người ấy về nhà và tự thú đầy đủ với cha mẹ. Cha mẹ bảo: “Con đã trái lời dạy của ta lại còn phạm giới, dần dần sẽ làm loạn phép nước, chẳng phải là đũa

con hiếu thảo. Con không được nói “lấy việc nước làm trên hết”, hãy dọn lấy đồ đạc và đi khỏi nước, không được ở lại nơi đây!”

Người con vì phạm giới nên bị cha mẹ đuổi đi, anh ta đi đến nước khác, ở trong một nhà trọ nọ. Chủ nhà thờ ba vị quỷ thần có thể hiện ra hình người, ngồi đối diện ăn uống và nói chuyện với người. Người chủ thờ cúng họ nhiều năm nên rất mệt mỏi. Tài sản trong nhà thì hết sạch, người nhà đau ốm, chết chóc liên miên nên người chủ nhà rất buồn chán các quỷ thần này, chỉ than thở một mình. Quỷ biết được ý của người chủ và rất lo lắng cho vị ấy, họ cùng nhau bàn luận:

- “Người này bị hết sạch tài sản chính là do chúng ta, chúng ta chưa hề làm gì có lợi ích nên khiến cho người chủ chán nản, phải tìm châu báu để cho vị ấy, khiến vị ấy được vui vẻ”. Nói xong, họ đi đến kho báu của vua nước khác lấy trộm đem về cất giấu trong vườn và bảo với chủ nhà:

- “Ông thờ cúng chúng tôi đã nhiều năm, khổ cực bấy lâu. Hôm nay, chúng tôi muốn làm phước cho ông được giàu có, vui vẻ”.

Chủ nhà nói:

- “Xin đội ơn Đại thần”. Quỷ bảo:

- Trong vườn nhà ông có vàng bạc, hãy ra đó mà lấy, ông được phước lớn và sẽ được mãn nguyện”.

Người chủ nhà vui mừng đi ra vườn, nhìn thấy nhiều vật kỳ lạ và lấy đem vào nhà.

Sáng hôm sau, chủ nhà làm nhiều thức ăn để tạ ơn quỷ thần. Các món ngon vừa đều đã làm xong, các quỷ thần vừa tới cửa, thấy người đến từ nước Xá Vệ ngồi trong nhà của người chủ, liền vội vàng bỏ chạy. Người chủ chạy theo kêu:

- “Mời các vị hãy quay lại, tất cả các món ăn cúng dường đều đã làm xong. Đại thần đã đến sao lại bỏ đi?”

Quỷ thần đáp:

- “Trong nhà ông có khách quý, chúng tôi đã đến và nhìn thấy người đó, vì sợ hãi quá nên chúng tôi mới bỏ đi”.

Người chủ quay về nhà và ngồi suy nghĩ:

- “Trong nhà ta chỉ có người này, chứ có ai khác đâu! Rồi liền đi ra mời người ấy dùng các thức ăn, rất mực vui vẻ. Ăn uống xong, người chủ nhà hỏi:

- Ông có công đức gì mà các quỷ thần tôi thờ cúng vừa thấy ông liền sợ hãi bỏ chạy?

Người khách ấy liền giảng nói đầy đủ về ngũ Giới và mười điều

thiện là công đức của Phật, rồi nói:

- Thật sự tôi đã phạm giới uống rượu nên bị cha mẹ đuổi đi, còn bốn giới kia nên được thiên thần ủng hộ, vì thế các quỷ thần của ông không dám đến gần.

Người chủ nhà nói:

- Tuy tôi thờ cúng các quỷ thần này nhưng đã lâu tôi rất chán họ. Hôm nay, tôi muốn thọ trì năm giới của đức Phật.

Rồi người chủ nhà thọ tam quy, ngũ giới và mười điều thiện từ người khách ấy, một lòng tinh tấn không dám biếng nhác. Chủ nhà hỏi:

- Đức Phật đang ở đâu, tôi có thể được gặp Ngài không?

Khách đáp:

- Đức Phật đang ở tại khu vườn rừng Kỳ Đà-Cấp Cô Độc thuộc nước Xá Vệ. Ông hãy đến đó có thể được gặp Ngài.

Người chủ nhất tâm đi đến nơi ấy. Trên đường đi, ở tạm tại một ngôi đình, trong đó có một phụ nữ rất đẹp, là vợ của quỷ ăn thịt người. Đường đi còn xa mà trời đã chiều tối, người đó xin người phụ nữ cho ở lại một đêm. Người phụ nữ liền bảo:

- Hãy cẩn thận, không được ở lại đây. Ông hãy đi mau đi!

Người đó hỏi:

Vì sao vậy? Cô nói thế là ý gì?

Người phụ nữ đáp:

- Ta đã nói với ông rồi, sao còn hỏi lại nữa!

Người ấy suy nghĩ: “Trước đây người nước Xá Vệ kia chỉ thọ bốn giới của đức Phật mà quỷ thần ở nhà ta còn sợ hãi như vậy. Hôm nay, Ta đã thọ tam quy, ngũ giới và mười điều thiện, tâm không biếng nhác thì sao lại phải sợ hãi!” Nghĩ vậy nên người ấy vẫn ở lại nơi đó. Quỷ ăn thịt người về đình nhìn thấy các thần hộ giới xung quanh người ấy nên đi cách xa ngôi đền bốn mươi dặm, cả đêm đó không dám về.

Sáng hôm sau, người ấy lại lên đường, trên đường đi thấy những người bị quỷ ăn thịt, xương cốt vứt bừa bãi khắp nơi, y phục và tóc thì vương vãi. Người ấy sợ hãi và hối hận, suy nghĩ tự thối lui:

- “Ở nước ta, nhà nhà đều đầy đủ y phục và thức ăn sung túc, an vui. Những điều người kia nói thật trống rỗng, nói đức Phật ở nước Xá Vệ, nên ta mới đến để xem sự kỳ diệu. Đã không được thấy như vậy mà còn thấy xương cốt đầy dẫy khắp nơi”.

Người ấy liền khởi ý ác, nghĩ:

- “Ta nên quay về, người nữ kia sẽ về chỗ cũ, cùng ở như cũ,

không vui hơn sao!” Nghĩ vậy nên người ấy quay trở lại chỗ ngồi đình, xin người phụ nữ ở lại đêm.

Người phụ nữ hỏi:

- Ông đã quay lại rồi sao?

Đáp:

- Vì tôi nghĩ đi sẽ không thành nên mới quay lại đây.

Người phụ nữ nói:

- Ông muốn chết hay sao? Chồng tôi là quỷ ăn thịt người, mới đi không lâu. Ông hãy đi mau đi.

Người ấy không tin nên vẫn ở lại, tâm liền mê hoặc, ý dâm dục phát khởi, lại không tin vào phước đức nơi tam Quy y của Phật, cũng như không có tâm của ngũ giới và mười điều thiện. Vì thế các thiên thần liền bỏ đi, không ủng hộ vị ấy nữa, do vậy, quỷ quay về được. Người phụ nữ sợ quỷ ăn thịt người nam này nên thương xót giấu người ấy vào trong một chiếc hũ lớn. Quỷ nghĩ thấy mùi người liền hỏi vợ:

- Nàng có được thịt người phải không? Ta muốn ăn.

Vợ đáp:

- Tôi không đi đâu làm sao có được thịt?

Rồi hỏi tiếp:

- Sao đêm qua ông không về?

Quỷ đáp:

- Biết là nàng đợi, nhưng đêm qua nhà có khách tôn quý ở lại, nên khiến tôi bị đuổi.

Người nam ở trong hũ lớn càng sợ hãi, không còn nhớ gì về tam Quy y.

Vợ hỏi:

- Vì sao ông không kiếm được thịt?

Quỷ đáp:

- Chính là do người đệ tử của Phật ở trong nhà nàng, các Thiên thần đuổi tôi phải đi cách xa nơi đây bốn mươi dặm. Ở lại đêm ngoài trời, tôi rất lo sợ, vì thế ngày nay tôi không an ổn, nên chẳng kiếm được thịt.

Người vợ nghe vậy nên im lặng, nhân đó hỏi chồng:

- Giới của Phật là gì và vì sao phải phụng trì?

Quỷ nói:

- Tôi đã đói quá rồi, nàng hãy đưa thịt đây, không cần phải hỏi điều ấy. Đó là Giới chân chánh vô thượng, không phải là điều mà ta dám nói!

Người vợ nói:

- Ông hãy nói cho tôi rồi tôi mới đưa thịt cho ông.

Loài quỷ vốn luôn tham lam ăn uống, chỉ muốn ăn không dứt. Người vợ cứ hỏi tới. Vì thế, quỷ nói về tam quy, ngũ giới: Một là nhân từ, không sát sanh. Hai là có lòng tin trong sạch, không trộm cắp. Ba là tự giữ mình trinh thuận không tà dâm. Bốn là miệng không nói dối. Năm là phải hiếu thuận, không được uống rượu. Khi quỷ vừa bắt đầu nói giới thứ nhất, người vợ liền thọt trì, cả năm giới, đều tâm nhớ, miệng tụng theo. Người nam ở trong hũ lớn, cũng nhớ lại và thọt trì ngũ giới. Trời Đế Thích thấy biết hai người tự tâm quy y Phật như vậy, liền chọn năm mươi thiện thần đến ủng hộ hai người khiến quỷ liền bỏ chạy. Đến sáng hôm sau, người vợ hỏi người nam kia.

- Ông có sợ không?

Đáp:

- Tôi rất sợ. Nhờ ơn của cô nên tâm tôi được nhớ đến Phật.

Người phụ nữ hỏi:

- Hôm qua, vì sao ông quay lại?

Đáp:

- Vì tôi thấy nhiều thân người mới chết, hài cốt đầy dẫy khắp nơi, vì sợ nên tâm ý tôi thối lui và quay lại.

Người phụ nữ đáp:

- Xương đó chính là những thứ tôi đã vất đi. Tôi vốn con nhà hiền lành, bị quỷ bắt về làm vợ. Tôi tự thương mình nhưng không biết nói với ai. Hôm nay nhờ ơn Nhân giả mà tôi được nghe Giới của Phật và được rời xa quỷ ấy.

Rồi cô ta hỏi:

- Hiền giả! Bây giờ hiền giả muốn đi đến chỗ nào?

Người ấy đáp:

- Tôi muốn đến nước Xá Vệ để được gặp đức Phật.

Người phụ nữ nói:

- Lành thay! Tôi sẽ về nước và đưa cha mẹ cùng theo hiền giả đến gặp Phật.

Nói xong, họ cùng đi. Trên đường đi, họ gặp bốn trăm chín mươi tám người, họ hỏi:

- Các vị từ đâu tới và định đi đến chỗ nào?

Những người ấy đáp:

- Chúng tôi từ chỗ đức Phật tới đây.

Hai người hỏi:

- Các vị đã được gặp Phật, vì sao lại đi? Đáp:

- Hôm nay, đức Phật thuyết giảng kinh, nhưng chúng tôi không hiểu rõ ràng nên mới về nước lại.

Hai vị ấy giảng nói lại đầy đủ việc quý sợ người có giới hạnh, nhờ vậy, những người đó đều được khai mở tâm ý, họ cùng nhau đến gặp Phật.

Từ xa nhìn thấy như vậy, đức Phật mỉm cười, từ trong miệng Ngài, phóng ra ánh sáng năm màu. Tôn giả A- nan quỳ gối, thưa:

- Bạch Thế Tôn! Đức Phật không bao giờ mỉm cười mà không có nhân duyên. Đức Thế Tôn sắp giảng nói điều gì?

Đức Phật bảo:

- Thầy có thấy bốn trăm chín mươi tám người đang trở lại hay không?

Tôn giả A Nan thưa:

- Dạ, con đã thấy. Đức Phật dạy:

- Bốn trăm chín mươi tám người này hôm nay đã được gặp thầy của họ. Tất cả đều sẽ đến gặp Phật rồi sẽ được đắc đạo.

Năm trăm người cùng đến chỗ đức Phật, cung kính đánh lễ Phật, nhất tâm nghe Kinh, tâm ý được khai mở. Tất cả đều xuất gia làm Sa môn, chứng đạo A-la-hán.

Đức Phật dạy:

- Người chủ nhà trọ cùng với người phụ nữ đã là anh em với nhau nhiều đời. Song, hai vị ấy, đời trước là Thầy của bốn trăm chín mươi tám người này.

Phàm là người cầu đạo, phải nhờ Thầy và bạn lành mới được giải thoát.

Đức Phật giảng nói Kinh này xong, các Tỳ kheo đều rất hoan hỷ, cung kính đánh lễ Phật rồi lui ra.

